

१३, ४, ५. — b) als Schmeichelname der Kuh (in einer häufigen Formel) etwa so v. a. *Ergötzen* (weshalb es auch zu 1. रु॒ �gezogen werden könnte): रैतिरसि रमतिरसि सूर्यसि TS. १, ६, २, ५ (vgl. रैती सूरी SV. II, ८, १, १४, ५). VS. ८, ४३. PANĀKAV. BR. २०, १३, १५. — 2) m. N. pr. Vop. २८, ४३. eines Lexicographen, = रैतिदेव MALLIN. zu Cīc. १, २०. Schol. zu VĀSAVAD. १९.

रैतिदेव (२. र० + देव) m. 1) Bein. Vishṇu's TRAK. १, १, ३१. H. c. ७०. MED. v. ६३. — 2) N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Saṃkṛti, MED. MBu. १, २२४. २०९९. ३, ४०९६. १३८०९. १६६७४. ७, २३५६. fgg. १२, १०१८. fgg. ८५९। १०७५३. १३, ३३५। ५५४। १४, २७८७. MECH. ४०. VP. ४५०. BHAG. P. १, १२, २४, २, ७, ४। ९, २१, २, १०, ७२, ३। HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. ५३. Verfasser von Mantra bei den Čakta Verz. d. Oxf. H. १०१, a, ३५. — 3) N. pr. eines Lexicographen, = रैति MED. Anh. १. Verz. d. Oxf. H. १८२, b, ४४.

रैतिनारू m. N. pr. eines Fürsten VP. ४४७. Varianten: रैतिभारू, रैतिनारू, मतिनारू.

रैतिभारू m. = रैतिनारू BHAG. P. १, २०, ६.

रैतु f. १) Weg. — २) Fluss MED. t. ३० (रैतुः st. रैते zu lesen).

रैत्य (von १. रैतु) adj. belustigend, behaglich: कर्त्तुं मद्द इन्द्रु रैत्यो भूत् RV. १०, २९, ३. इन्द्रस्य रैत्यं बृहत् AV. ६, ३३, ५. वृमत्त इतु रैत्यः SV. NAIGEJA ५, २.

रैत्ला f. Bein. der Saṃgītā, der Gattin des Sonnengottes, Verz. d. Oxf. H. ७४, a, २६.

रैत्यू s. रैदू.

रैत्यक (vom caus. von रैत्यू) nom. ag. P. ७, १, ६१, Sch.

रैत्यन (wie eben) १) nom. ag. Vernichter: श्रमकः° BHAG. P. ४, ३०, २८. — २) n. nom. act. P. ७, १, ६१, Sch. a) das Vernichten: अविद्यापत्यः BHAG. P. ५, १९, २०. — b) das Kochen, Zubereiten von Speisen: रैत्यनाय स्याली P. २, १, ३६, Sch. °कर्मन् Verz. d. Oxf. H. ८५, b, ३।

रैत्यनाय (von रैत्यन), रैत्यनायति = caus. von रैत्यू in die Gewalt geben RV. १, ३३, १०.

रैत्यस् oder रैत्यस् m. N. pr. eines Mannes aus dem Geschlecht der Andhaka; vgl. रैत्यन.

रैत्यै (von रैत्यू) f. १) Unterwerfung RV. ७, १८, १८. — २) das Garwerden: तपुलगर्भः° BHAG. P. ५, १०, २४.

रैत्यू (wohl von रैदू) n. SIDDU. K. २४९, b, १. im BHAG. P. bisweilen auch m. १) Oeffnung, Spalte, Höhlung AK. १, २, २, २, ३, ४, ३४, १५०. H. १३६३. a. n. २, ४२. MED. r. ७९. HALĀJ. ३, २, ४, ४९. उशना पत्परावते उद्दण्डो रैत्यू मयीतन। शीर्ण चक्रदिद्या etwa Ohrhöhle oder Luftröhre des Ochsen, auf einen Mythus oder eine Oertlichkeit bezüglich, RV. ४, ७, २६ (= मृथ्यु SV.). उद्दण्डो रैत्यू PANĀKAV. BR. १३, ९, १३ ist N. pr. — वृत्सस्य MBu. ३, १५९५. भुवः RAGH. १८, ८२. शीलः १०, ३६. KATHAS. १९, ११२. ५३, १४०. MECH. ३८. नाभिः RAGH. १८, १९. श्रङ्गलिः ६, १९. मृत्कुम्भवालुकारैत्यिधान Sāh. D. ६४, ११. नष्टारैत्युक्तुमुक्तापलैः केसरिणाम् KUMĀRAS. १, ५. वल्मीकिः BHAG. P. १, ३, ४. जालामुखः १०, ४१, २२. जालः ६०, ४, ५. मुषुम्पाणः Verz. d. Oxf. H. १०४, b, ३३. शोतोः° MECH. ४३. वल्लः RAGH. १०, ६४. नेत्रः° BHAG. P. १०, ३२, ४. शिराभिस्त्वमयः मर्त्यैद्रव्यं वित्व्यन्ति जलप्रवाहान् RAGH. १३, १०. RĀGA-TAB. २, ८६. लक्ष्मारैत्यपरिपूणलब्धगीति Cīc. ४, ६। वेणुः° PANĀKAR. ३, ५, १६. रैत्यावेणोः BHAG. P. १०, २१, ५. विवेश तेनैव पथा लब्ध-

रैत्यो हृदि स्मरः KATHAS. ३, ५९. सुमूलेणापि रैत्यो प्रविद्यापत्तरं रिषुः Spr. ३२८३. Es werden zehn Öffnungen am menschlichen Leibe angenommen: je zwei an Nase, Augen und Ohren, dann Harnröhre, After, Mund und eine vermeintliche am Schädel (s. ब्रह्मरूप) ČĀNA. SAṂH. १, ५, २०. ३, ८, ७. Verz. d. Oxf. H. ३१, a, ३ v. u. गलरूपं Luftröhre NILAK. zu MBu. १२, १०२६२. Wohl = पोनि in der Stelle व्यसनमनेकरूपम् (तानगर्भवास-द्रव्यम् Comm.) BHAG. P. ३, ३१, २१. — २) Bez. eines best. Theils am Kopfe des Pferdes (vgl. उपरूप) VARĀH. BHU. S. ६६, ५. — ३) Fehler, Mangel H. an. MED. प्रकाशरूपाणि रैतानि शास्त्राणि च VARĀH. BHU. S. १०४, १. Blässe, Schwäche: स्वरूपगोत्तरं JĀG. १, ३१०. MBu. १, ४५७३. ६, ४९४९. १३, १३२, १३०. प्रकृति च रैत्येषु R. ५, ९०, ४। SPR. १७३। ४३१. ४८१. BHAR. NĀTJA. ३४, ६७. sg. MĀKĀH. १२३, १८. KĀM. NĪTIS. १३, ९५. १३, १५. °गुति २९. १९, २९. RAGH. १२, ११. १३, १७. १७, ६। VARĀH. BHU. S. १६, ३०. ६९, २१. ČĀNA. zu BHU. ĀR. UP. S. ८४. RĀGA-TAB. ४, ५१९. ते कृते रैत्यं प्रतीक्षते BHAG. P. १०, ६१, २०. PANĀKAT. १८२, २. रैत्योपनिषातिनो ऽनयाः (vgl. किन्द्रेष्वनर्था बङ्ग-लभित्वति SPR. ५३३. २३३) das Unglück trifft immer die schwache Stelle, das Unglück kommt nie allein ČĀK. ८१, ४. — ४) Bez. des 8ten astrologischen Hauses VARĀH. BHU. ६, ७, ११. ९, ६, २३, ६. — Vgl. कार्यः (auch KĀM. NĪTIS. १३, ४३. KATHAS. २९, १४६), नगरूपकार, नी० (adv. ununterbrochen UTTARAB. १०३, १० = १४३, २ der neueren Ausg.), प्राणः, बङ्गरूपिका, ब्रह्मरूप (auch PRAB. १, १०), भीरु०, मही०, मही०, मानरूपा und किन्द्र.

रैत्यकपट m. eine best. Pflanze, = शालवर्वूरुक RĀGAN. im ČKDRA.

रैत्यवमु m. Ratte TRAK. २, ५, १०. HIR. २१७.

रैत्यवंश m. hohler Bambus RĀGAN. im ČKDRA.

रैत्यागत (रैत्य + आ०) n. Bez. eines best. Uebels der Pferde, viell. der Dampf MBu. १२, १०२६२. = श्रावगलरैत्यगतं मासखापउम् NILAK.

रैप्, रैपति (व्यक्ताणां वाचि) DHĀTRUP. ११, ७. schwatzen (leichtthin oder unbedacht), flüstern: उत स्या वां मधुपूर्वमत्कारपत् RV. १, ११९, ९. रैपत्कविः १७४, ७. स्ता वदत्ते अन्ते रैपे १०, १०, ५. कामसूता बुहुई त्रैपामि ११. रैपरूपविशिष्या च योषणा ११, २. — Vgl. लप्.

— intens.: स ईर्मी न प्रति वस्त उमाः शोचिषो रापीति मित्रमहाः RV. ६, ३, ६.

— आ रुफ्फल, ansagen: शृतस्य सामन्सरमारपती VS. २२, २.

— परि s. परिराप्.

— प्र schwatzen: नाभनेदिष्ठो रैपति प्र वेनन् RV. ४०, ६१, १८.

— प्रति रुफ्फल: उत मे रैपयुविर्मुड्षो प्रति श्यावाप वर्तनिम् RV. ५, ६१, ९.

रैपस् n. Gebrechen, körperlicher Schaden, Verletzung: नी रैपसि मृतम् RV. १, ३४, ११. श्रुपुर्ता रैपसि देव्यस्य २, ३३, ७. तनूनाम् ७, ३४, १८, १०, ११. AV. ५, ४०, १०, ६, ११, १. मा मा पर्येन रैपसा विदृत्सरः RV. ७, ५०, १, ११, १८, १८, १६. त्रूपा रैपो मरुत् आत्मरस्य न इष्कता विद्वत् पुनः २०, २६, ८६, २१, १०, ३९, ८, १३७, ३, ३. VS. ३५, ११. nach Sāh. so v. a. Rakshas RV. १, ६९, ८, ६, ३१, ३. — Vgl. श्रो.

रैप्या nur mit प्र und वि. — प्र med. hinweisreichen: प्र तुविष्युमस्य दिवे रैप्यो मन्त्रिमा पूर्णव्याः RV. ६, १८, १२. der gebräuchliche Ausdruck ist प्र रिचे und könnte auch hier gestanden haben.

— वि med. zum Überschwang oder zum Platzen voll sein, strotzen: दत्रिमधुनो वि रैप्याते RV. ४, ४४, १, १०, ११३, २. मृद्धवानो वि रैप्यते AV.